

betydeligere Nedskrivning har maattet finde Sted. Det Spørgsmaal, man i Virkeligheden staar overfor, forekommer mig at være, om de økonomiske Forhold er saadanne i Øjeblikket, at Tidspunktet er inde til en Afvikling af Statsgarantien for Banken, saaledes at det atter bliver en privat Bank. Derom maa jeg sige, at jeg jeg anser det for at være noget nær det uheldigste Tidspunkt at gaa til en saadan Ordning, og at den Vej, Regeringen har foreslaaet: at forlænge Statsgarantien, forekommer mig at være den rigtige. Vi maa derfor mene, at for at skabe Tryk-
hed i vort Erhvervsliv eller Pengevæsen vil det være mest formaalstjenligt at forlænge Statsgarantien nogle Aar endnu, og jeg kan derfor paa Grundlag heraf anbefale Lovforslaget til en hurtig Behandling her i Tinget, men med en kort Udvalgs-
behandling, idet jeg mener, at de Bemærkninger, som eventuelt kunde være at gøre til de enkelte Paragraffer, bedre kan gøres i et Udvalg, og at Sagen bedre kan overvejes der og eventuelt nye Oplysninger fremskaffes. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Pitzner: Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne sagde, at det, vi nu behandler, er tredje Akt, og han haabede, at der ikke kom en fjerde. Hvis vi skal se paa det paa den Maade, er de Akter, vi har været med til, blevet dyrere og dyrere, i hvert Fald paa en vis Maade. Vi regnede vel, da den store Rekonstruktion foregik, alle sammen med, at der var skaa-
ret til Bunds. Jeg for mit Vedkommen-
de saa i hvert Fald saaledes paa det, at de, der nu skulde overtage Arbejdet i Landmandsbanken, paa ingen Maade var interesserede i at nævne et mindre Tab end det, der i Virkeligheden var lidt, og det samme gjaldt ogsaa dem, der fra Sta-
tens Side havde haft Tilsyn med det. Vi vidste ganske vist, at der var ret store Millionbeløb, som ikke var afskrevet, men som stadig væk var usikre, og at man paa den Konto eventuelt maatte regne med yderligere Tab. Man haabede, den Gang man gik med til denne Ordning, hvorved dels Statskassen, dels Nationalbanken og andre store Institutioner satte ny Aktiekapi-

tal ind, at selv om denne nye Aktiekapital allerede delvis var tabt, maatte Forholdet kunne blive det, at Banken gennem den indre Værdi, den havde, skulde kunne oparbejde et Overskud, saa at de Tab, der var lidt udover, hvad den gamle Aktiekapital havde kunnet tage, skulde kunne indtjenes igen.

Saaledes er det altsaa desværre ikke blevet. Den højtærede Erhvervsminister udtalte, at det havde vel ikke været nogen overvældende Overraskelse for nogen, at Sagen kom nu, og nævnte, at hans Partifæller i sin Tid havde regnet med et Tab paa 300—400 Mill. Kr., altsaa betydeligt mere end det, der den Gang blev nævnt, og Ministeren tilføjede, at de havde været for optimistiske. Det er jo rigtigt. Jeg vil sige, at nogen Overraskelse har det paa en Maade ikke været, kun maaske Tallets Størrelse, for de sidste Par Maaneder er der blevet ymtet en Del om, hvorledes Forholdet laa, og at det vistnok var et meget daarligt Regnskab, der vilde kunne aflægges fra Landmands-
bankens Side. Nu har vi faaet Tallene for os, og jeg kan sige, som den højtærede Erhvervsminister sagde — hvis det da er rigtigt, hvad han sagde —, at nu har de Folk, der sidder, taget Mod til sig og sagt Sandheden, og man maatte nu kunne haabe at blive forskaanet for nye Overraskelser. Og dertil føjede Ministeren: I hvert Fald i større Omfang.

I den Indberetning fra Bankinspektøren, som vi har læst, har Bankinspektøren jo ikke helt og fuldt kunnet godkende de Oplysninger, der er givet af Banken. Det er ikke saaledes, at han har kunnet paavise specielle Punkter, hvor Forholdet var daarligt, men han har, nærmest fordi han maatte gøre det, taget Forbehold overfor de Ting, han endnu ikke har kunnet undersøge. Men det er jo vanskelige Forhold, vi er inde i, og de har medført, at mange Tal er blevet betydeligt større, end vel nogen havde kunnet ane eller havde regnet med, og lad os haabe, at de Tab, der nu er nævnt, er dem, der højest vil kunne blive Tale om — jeg vil endda haabe, at en Del af det, der er foreslaaet afskrevet, maaske viser sig ikke at være fuldkommen tabt.

Den højtærede Erhvervsminister ud-